

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 9 kwietnia 2009 r. — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-135/09)

(2009/C 153/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1.5 dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽¹⁾ może być interpretowany w ten sposób, iż wyklucza on ze swego zakresu zastosowania akty ustawodawcze — takie jak dekret Regionu Walonii z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie kilku pozwoleń, których wydanie uzasadnione jest nadrzędnymi względami interesu ogólnego — które ograniczają się do stwierdzenia istnienia „oczywistych nadrzędnych względów interesu ogólnego”, przyznając decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenie środowiskowe oraz poszczególne pozwolenia dotyczące czynności i robót wymienionych w akcie ustawodawczym i które „zatwierdzają” pozwolenia, w przypadku których stwierdzone jest istnienie „oczywistych nadrzędnych względów interesu ogólnego”?
- 2) a) Czy art. 1, 5, 6, 7, 8 i 10a dyrektywy 85/337/EWG zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ oraz dyrektywą 2003/35/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady wykluczają możliwość, aby w danym systemie prawnym pozwolenie na zrealizowanie przedsięwzięcia, w przypadku którego wymagane jest przeprowadzenie oceny jego wpływu na środowisko naturalne było wydawane w drodze aktu ustawodawczego, który nie jest zaskarżalny w procedurze odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, pozwalającej zakwestionować materialną i proceduralną legalność decyzji przyznającej uprawnienie do realizacji tego przedsięwzięcia?
- b) Czy art. 9 konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej przez Wspólnotę Europejską decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dostępu do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, umożliwiającej zakwestionowanie materialnej i procedu-

ralnej legalności decyzji, aktów lub zaniechań objętych przepisami art. 6 w każdej kwestii z zakresu przepisów prawa materialnego i przepisów proceduralnych regulujących wydawanie pozwoleń na realizację przedsięwzięć, w przypadku których wymagana jest ocena ich wpływu na środowisko naturalne?

- c) Czy w świetle konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zawartej w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzonej przez Wspólnotę Europejską decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r.⁽⁴⁾, art. 10a dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE, należy interpretować w ten sposób, iż nakłada on na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia dostępu do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, umożliwiającej zakwestionowanie materialnej i proceduralnej legalności decyzji, aktów lub zaniechań, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych regulujących wydawanie pozwoleń na realizację przedsięwzięć, w przypadku których wymagana jest ocena ich wpływu na środowisko naturalne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE — Oświadczenie Komisji (Dz.U. L 156, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Palermo (Włochy) w dniu 15 kwietnia 2009 r. — Todaro Nunziatina & C. snc przeciwko Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

(Sprawa C-138/09)

(2009/C 153/43)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Palermo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Todaro Nunziatina & C. snc

Strona pozwana: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Pytania prejudycjalne

- 1) Mając na uwadze fakt, że system pomocy (nr ref. NN 91/1/95) wprowadzony przez Regione Sicilia na mocy art. 10 ustawy regionalnej nr 27 z dnia 15 maja 1991 r. przewidywał mechanizm pomocy wypłacanej przez okres od lat dwóch do lat pięciu (dwa lata w stosunku do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o szkolenie i pracę oraz maksymalnie trzy lata w przypadkach przekształcenia stosunku pracy zawartego na podstawie umowy szkolenie i pracę w stosunek pracy na czas nieokreślony), zatwierdzony mocą decyzji Komisji Europejskiej 95/C 343/11 z 14 listopada 1995 r., czy zamiarem Komisji Europejskiej było:
- zezwolić na tego rodzaju kumulatywną zmianę w wymiarze czasowym i finansowym pomocy (dwa plus trzy lata), czy też
 - zatwierdzić, wyłącznie in via alternativa, przyznanie pomocy w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o szkolenie i pracę (na okres dwóch lat trwania umowy) albo przyznanie pomocy w odniesieniu do pracowników zatrudnionych uprzednio na podstawie umowy o szkolenie i pracę, których umowy zostały przekształcone w umowy na czas nieokreślony (przez okres trzech lat licząc od przekształcenia formy umowy)?
- 2) Czy w kontekście stosowania pomocy państwa rok budżetowy 1997 w, wskazany w decyzji Komisji Europejskiej 95/C 343/11 z 14 listopada 1995 r. zatwierdzającej system pomocy wprowadzony na podstawie art. 10 ustawy regionalnej nr 27/1991 należy interpretować jako:
- termin dokonania początkowych wydatków na poczet pomocy przewidzianej do wypłaty w latach następnych (w zależności od różnych możliwych wykładni zatwierdzonej pomocy, przytoczonych powyżej) czy też
 - termin końcowy na dokonanie rzeczywistej wypłaty pomocy przez właściwe organy regionalne?
- 3) Czy zatem, w stosunku do pracowników zatrudnionych na podstawie umów o szkolenie i pracę na mocy art. 10 ustawy regionalnej nr 27/1991, np. w dniu 1 stycznia 1996 r., a tym samym przed końcem terminu stosowania pomocy państwa przewidzianej w decyzji 95/C 343/11 z 14 listopada 1995 r. zatwierdzającej pomoc, Regione Sicilia mogła (i powinna była) stosować omawiany system pomocy w stosunku do wszystkich zatwierdzonych lat (tj. dwa plus trzy), co oznacza, jak w przytoczonym przykładzie, że stosowanie zatwierdzonego systemu powodowało rzeczywistą wypłatę pomocy do dnia 31 grudnia 2001 r. (tj. 1996 + 5 lat = 2001)?
- 4) Komisja Europejska, stwierdzając w art. 1 decyzji nr 2003/195/WE z dnia 16 października 2002 r., że „system pomocy, który Włochy zamierzają stosować na podstawie art. 11 ust. 1 sycylijskiej ustawy regionalnej nr 16 z dnia 27 maja 1997 r. jest niezgodny ze wspólnym rynkiem. W związku z czym system ten nie może być stosowany”, miała zamiar:
- odmówić autoryzacji „nowego” systemu ustanowionego na mocy art. 1 ustawy regionalnej nr 16/1997, ponieważ uznała ten system za system „autonomiczny” stworzony w celu przedłużenia terminu stosowania pomocy wprowadzonej na podstawie art. 10 ustawy regionalnej nr 27/1991, poza termin końcowy przypa-

dający na dzień 31 grudnia 1996 r., tak aby włączyć doń koszty zatrudnienia pracowników i przekształcenia umów dokonanych w latach 1997–1998, czy też

- przytoczona decyzja zmierzała do uniemożliwienia Regione Sicilia rzeczywistego wykorzystania zasobów finansowych w celu uniemożliwienia rzeczywistej wypłaty pomocy państwa przewidzianej w art. 10 ustawy regionalnej nr 27/1991, nawet w stosunku do pracowników zatrudnionych oraz umów przekształconych przed dniem 31 grudnia 1996 r.?
- 5) Jeżeli decyzję Komisji należy interpretować zgodnie z pierwszą hipotezą wyrażoną w pytaniu 4 czy decyzja ta jest zgodna z wykładnią art. 87 WE, proponowaną przez Komisję w podobnych przypadkach, dotyczących zwolnień od kosztów składek na zabezpieczenie społeczne, odprowadzanych od pracowników zatrudnionych na podstawie umów o szkolenie i pracę w decyzji 200/128/WE z dnia 11 maja 1999 r. (której przedmiotem były ustawy włoskie, a do której szczegółowo odwołuje się w uzasadnieniu decyzja o niezgodności z 2002 r.) i decyzja 2003/793/WE z dnia 13 maja (której przedmiotem są ustawy wydane przez Regione Sicilia);
- 6) Jeżeli natomiast decyzję Komisji należy interpretować zgodnie z drugą hipotezą wyrażoną w pytaniu 4, w jaki sposób należy dokonywać wykładni wcześniejszej decyzji zatwierdzającej środki pomocy, mając na względzie dwuznaczność pojęcia „dalsze” — tj. „dalsze w stosunku do budżetu ustalonego na mocy decyzji Komisji” czy też „dalsze w stosunku do finansowania przewidzianego przez Regione Sicilia wyłącznie do końca roku budżetowego 1996”?
- 7) Wreszcie, którą z pomocy należy zdaniem Komisji traktować jako zgodną z prawem, a którą jako niezgodną z prawem?
- 8) Na której ze stron postępowania przed sądem krajowym (przedsiębiorstwo czy administracja) spoczywa ciężar dowodu na okoliczność, że budżet określony przez Komisję nie został przekroczony?
- 9) Czy w określeniu czy został przekroczony budżet pierwotnie zatwierdzony mocą decyzji Komisji nr 95/C/343/11 z dnia 14 października 1995 r., należy brać pod uwagę odsetki ustawowe przyznane przedsiębiorstwu z tytułu zwłoki w wypłacie pomocy uznanej za zgodną z prawem i dopuszczalną?
- 10) W przypadku gdy odsetki te powodują przekroczenie budżetu jaki sposób obliczania odsetek należy zastosować?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Genova (Włochy) w dniu 17 kwietnia 2009 r. — Curatore mgr. Alberto Fontana przeciwko Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C- 140/09)

(2009/C 153/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Genova